

[Krag.]

at fremme Konstateringen af skjult Arbejdsvægning og at give fastere Regler for saadanne Strejkers Følge.

Endvidere har vi fæstet vor Opmærksomhed ved, at Statistikken viser, at adskillige af de Arbejdsløsheds-kasser, hvis Medlemmers Gennemsnitsaarsfortjeneste ligger ret lavt, ikke des mindre naar op imod Maksimum af Dagpenge, enkelte har endogsaa dette Maksimum. Vi finder ikke dette rimeligt og stiller derfor under Nr. 58 Forslag om, at Dagpengeydelsen aftrappes i Forhold til Gennemsnitsaarsfortjenesten, saaledes at Kasser, hvis Medlemmer har en lav Gennemsnitsaarsfortjeneste, ikke faar Adgang til under Arbejdsløshed at udbetale højeste Dagpengebeløb. Endvidere har vi ment det rimeligt at gøre Dagpengeydelsen i nogen Grad afhængig af Gennemsnitsprisen paa en Række elementære Livsfornødenheder, og derfor foreslaar vi under Nr. 58, at $\frac{1}{3}$ af de Dagpengemaksimumsbeløb, som vi stiller Forslag om, skal være undergivet en saadan Variation i Forhold til det nævnte Pristal.

Vi foreslaar Dagpengene aftrappet saaledes, at i Kasser, hvor den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for Fagets Arbejdere er 2 500 Kr. eller derunder, der skal Dagpengene sættes til 3 Kr. daglig for Forsørgere og 2 Kr. for Ikke-Forsørgere. Ved en Gennemsnitsaarsfortjeneste mellem 2 501 Kr. og 3 000 Kr. skal de tilsvarende Tal være 3 Kr. 50 Ø. og 2 Kr. 50 Ø. Jeg føler mig overbevist om, at det er en rimelig Maade at sætte Ydelsen i Arbejdsløshedsperioder i Forhold til den Indkomst, den vedkommende har haft i Perioder, hvor han har haft Beskæftigelse. Og saa foreslaar vi, at $\frac{1}{3}$ af dette Dagpengebeløb skal reguleres i Forhold til Prisen i Januar Kvartal i det paagældende Aar paa Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning for et Budget paa 2 000 Kr. Denne Trediedel øges eller mindskes med 25 pCt. for hvert 100 Kr., disse Udgiftsposter stiger eller falder ud over et Beløb mellem 1 500 og 1 599 Kr. Derved vil man opnaa, naar man kommer ned paa et Pristal for disse elementære Livsfornødenheder helt ud svarende til 1914, at vi med Hensyn til de laveste Dagpengeydelser naar ned paa det Niveau, hvorpaa vi stod i 1914.

Endelig er der Spørgsmaalet angaaende Krisekasserne. Det er beklageligt, det har jeg sagt mange Gange, at Tallet paa de i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1927 oprettede Krisekasser er saa forholdsvis ringe. Det har imidlertid vist sig, at

disse Kasser har udført en ret betydningsfuld Gerning for deres Medlemmer. Det har vist sig, at de Tilskud, de efter de hidtil gældende Regler har kunnet opnaa igennem Tilskuddene fra Fonden, har været betydelige i Forhold til Medlemsbidraget, betydelige i Forhold til den Dagpengeudgift, som disse Kasser har haft. Saa vidt jeg erindrer, har den i det sidste Aar ligget paa omkring $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes at Resultatet er blevet, at disse Kasser igennem den korte Tid, hvori de har bestaaet, har opsamlet en ikke helt ubetydelig Kapital, en Kapital, der, saa vidt jeg erindrer — jeg har ikke Tallene hos mig, men jeg har tidligere angivet dem her i dette høje Ting —, ligger imellem 1 og $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Vi har ønsket at bidrage til, at et langt større Antal af Krisekasser, eller Fortsættelseskasser, som vi vil foretrække at kalde dem, kunde knyttes til Arbejdsløsheds-kasserne, og for at opnaa dette har vi under de Forhandlinger, der er ført, strakt os meget vidt med Hensyn saavel til Starttilskuddet til Oprettelse af Kasser som til Driftstilskuddet. Naar der alligevel ikke er opnaaet noget Resultat, er Aarsagen den, hvad jeg ogsaa berørte under Forhandlingen om en anden Sag her i Tinget i Gaar, at vi i Venstre ikke kan være med til at bygge disse Kasser under Forsikringsnavn, medens de i Virkeligheden er rene Understøttelseskasser, fordi Medlemmerne i Realiteten intet Kontingent svarer, men dette betales af Staten og Kommunerne igennem et saa stærkt forhøjet Tilskud til de ordinære Kasser, at Medlemsbidraget til disse kan nedsættes med et Ugebeløb svarende til det Ugekontingent, der skal betales til Krisekasser. En saadan Ordning betyder i Virkeligheden, at disse Kasser vel kommer til at bære Forsikringsnavn, men i Relation til den Arbejdsløshedskasseordning, vi har, i Virkeligheden bliver rene Understøttelseskasser.

Nu ved jeg vel, at det er hævdet fra socialdemokratisk Side, at hvis man ikke tilrettelægger Ordningen saaledes, vil det være ganske umuligt at faa Krisekasser oprettet, hvilket altsaa med andre Ord vil sige, at det hundredtusindtallige Medlemskab af Arbejdsløsheds-kasserne overhovedet ikke vil bringe selv et meget minimalt Offer for at faa hele denne Hjelpeordning udvidet paa forsikringsmæssig Grund, saaledes at det i Fremtiden i det væsentlige kan blive fri for at søge Støtte hos Hjelpekasserne, og Lovgivningsmagten blive fri for aarlig paa ny og paa ny at beskæftige sig med midlertidige Understøttelseslove.